

Fo.

XXII

Ecce tetendit an pedes nros laqueos i
finitos: z omis vias nras varijs repleuit
decipulis ad capiendas anias nras. Et
qs effugiet? Laqueos posuit i diuitijs:
laqueos posuit in pauprate: laqos tete
dit in cibo: in potu: in voluptate: in som
no z in vigilia. laqos posuit in ybo z in
ope: et in oi via nra. Sz tu dne liba nos
de laqueo venantiu z a ybo aspero vt psi
teamur tibi dicetes. Bndict? dñs q nō
dedit nos in captione dentibz eoz. Ani
ma nra sicut passer erepra est de laqo ve
nantiu. laqueus p trit? est: z nos liberati
sumus.

De est lux iustoz Cap. XVII

Tu quidem
dñe lux mea illumina ocu
los meos vt videā lumen: z
ambulem in lumine tuo: et nō impingar i
laqueos ei? Quis ei euadet laqos istos
multos nisi videat eos: et qs videbit eos
nisi que illuminaueris lumine tuo? Ipe ei
pater tenebraz: laqueos suos abscondit
in tenebris suis: vt capiant in eis omnes
q sunt in tenebris suis: q sunt filij tene
brarū haz: nō videntes lumē tuū. i quo
q ambulat nō timebit. q enī ambulat in
die nō offendit: q autē in nocte ambulat
offendit. qz lux nō est in eo. Tu lux dñe.
tu lux filioz lucis. tu dies q nescis occa
sum: in qua ambulāt filij tui sine offensi
one: et sine qua omes q ambulāt in tene
bris sunt. qz relucē mūdi nō habēt. Ec
ce quotidie cernim? qz quo magis a te ve
ro lumine qs elongat: eo magis pctōrū
innoluitur tenebris: z quo magis est i te
nebris: eo min? videt laqueos in via sua
et ideo min? cognoscit: z idcirco sepius
capit et cadit in eis. et qd est horribil?
etiā se cecidisse ignorat. Qui vero suum
casum ignorat: eo min? curat surgere. qz
se exultimat adhuc stare. Tu ybo lux me
is dñe de? mens: nunc illumina oculos
meos vt videam z cognosca: me corruaz
in p̄spectu aduersarioz meoz. Et enī in
extremū nostrū laborat inimicus no
ster: que perim? vt facias liquefieri a fa
cie nra: sicut cera liquefit a facie ignis.
Quoniam dñe ipe est latro p̄mus z vlti

mus: qui consiliū fecit vt rapet gliaz tu
am. quoniam inflat? z elatus crepuit et ce
cidit in facie sua: et deiecasti eū de monte
sancto tuo: et de medio lapidū ignitorū:
in quorū medio ambulauit. Et nūc vita
mea domine deus meus: et quo cecidit
nō cessat psequi filios tuos. Et in odiū
tuum o rex magnē: cupit p̄dere hanc cre
aturam tuā: quā creauit omnipotens bo
nitas tua ad imāgines tuas: vt possideat
gloriā tuā: quā ipe pdidit p̄ supbiā suā
Sed contere eū fortis nra: ante nos ag
nos tuos: et illumina nos vt videamus
laqueos quos ipe parauit: et euadamus
ad te o leticia israel. Et hec omia tu dñe
mel? nosti. q nosti p̄tentionē ei? z cerui
cem ei? durissimā. Nec hoc dicunt ostē
dam tibi. qz omia vides et nulla te latet
cogitatio. Sed ante pedes tue maiesta
tis de inimico meo q̄rimoniā facio. lux
dey eterne vt et ipm dānes: z nos filios
tuos salues: q̄rū fortitudo tu es. Uersu
tus est enī dñe iste hostis z tortuosus: nec
facile dephendi p̄nt circuit? vie ei? nec
cognosci species vult? ei? nisi tu illumi
nes. Nā nūc hic: nūc illic: nūc agnū: nūc
lupū: nūc tenebras: nūc lucez se oñdit: et
singulis q̄bullibet qlitatibz locis z tem
poribz fm varias rerū mutationes: vari
as exhibet tēptatiōes. Nā vt tristes de
cipiat tristat z ipe: vt gaudentes illudat
fingit se z ipe gaudere: vt spūales defraus
det in angelū lucis se transfiguratur. vt for
tes cōprimat apparet agn? vt mites de
uoret apparet lupus. Nec quidez omnia
fm similitudinē variarū tēptatiōnū effici
bz: sicut alios a timore nocturno: alios
a sagitta volāte in die: alios a negocio p̄
ambulāte in tenebris: alios ab incurfu:
alios a demonio meridiano. Et ad hec
quis idoneus vt cognoscat? quis reuer
labit specie indumenti eius: et gyrū den
tū eius quis agnoscat? An abscondit sa
gittas suas in pharetra: z laqueos etiā
abscondit sub specie lucis: et h̄ difficult?
ppenditur: nisi a te dñe spes nostra lumē
assumamus vt videam? Nam nō soluz
in carnis operibus que defacili cogno
scunt: non tantū in ipis vitijs: sed i ipis
spūalibus exercitijs laqueos abscondit